

DROGA NARODU

Drodzy Kubańczycy i przyjaciele z całego świata, z nadzieją przedstawiamy dokument, który od dzisiaj wszyscy możecie uznać za swój i podpisać, jeśli zgadzacie się z jego treścią.

Ograniczenia w poruszaniu się i porozumiewaniu oraz prześladowania nie pozwoliły nam zapoznać z nim wszystkich braci w naszej walce. Dlatego zdecydowaliśmy się go opublikować, zanim będzie za późno. Jesteśmy pewni, że ten dokument wyraża stanowisko wielu członków kubańskiego ruchu demokratycznego, dysydentów, a także większości Kubańczyków.

Kuba, 13 lipca 2011

Droga narodu

Kubański ruch demokratyczny, zwany też opozycją pokojową lub ruchem dysydemkim, proponuje narodowi Kuby, co następuje:

Działamy i walczymy powodowani miłością do Kuby i pokładając wiarę w zdolności, odwagę i dobrą wolę wszystkich Kubańczyków, bez względu na światopogląd, wiarę, rasę i poglądy polityczne. Wszyscy jesteśmy Kubańczykami i braćmi. Tak samo wszyscy – i ci, którzy mieszkamy na wyspie, i ci na emigracji, bez wyjątku – będziemy podmiotami zmian mających za cel wolność i pokój tej ziemi, którą Bóg dał nam na ojczyznę i dom.

Sami Kubańczycy muszą określić i zdecydować, jakich zmian potrzebuje nasze społeczeństwo i jaki mają projekt narodowy. Żeby jednak mogli autentycznie planować i budować przyszłość, muszą mieć zagwarantowane prawa oraz warunki społecznego zaufania i szacunku dla wszystkich. Tylko w takich warunkach możemy wszcząć prawdziwą narodową rozmowę i rozpocząć proces prawnych reform, żeby naród mógł zachować to, co stworzył i zmienić to, co będzie chciał zmienić.

Poddajemy niniejszym pod osąd opinii zasadnicze składniki transformacji, o którą pokojowo zabiegamy:

1. Reformy prawa, które zapewnią wolność słowa, prasy, stowarzyszeń, wyznania, poruszania się i osiedlania w dowolnym miejscu w naszym kraju, swobodę wyjeżdżania za granicę i wracania, prawo każdego obywatela do zakładania prywatnych przedsiębiorstw, prawa pracownicze, prawo do wybierania i bycia wybranym na stanowiska publiczne, koniec wszelkiej dyskryminacji Kubańczyków we własnym kraju, a także uwolnienie wszystkich obywateli więzionych z powodów politycznych.

2. Kiedy wyżej wymienione zmiany stworzą przestrzeń do udziału obywateli w życiu publicznym oraz zapewnią rzeczywiste poszanowanie praw obywateli, trzeba rozpocząć dialog narodowy oraz ogłosić wolne wybory na wszystkie urzędy publiczne i do zgromadzenia konstytucyjnego.

3. Wszyscy Kubańczycy bez żadnych wykluczeń, bez nienawiści, uprzedzeń czy odwetu mają prawo uczestniczyć w tej transformacji w klimacie poszanowania prawdy, jawności, pojednania, wolności, solidarności, braterstwa i pokoju, by móc budować społeczeństwo bardziej ludzkie i sprawiedliwe w suwerennej i niezależnej ojczyźnie.

Kroki ku zmianom:

- Utworzenie Komisji Narodowej złożonej z przedstawicieli rządu i opozycji demokratycznej oraz innych grup społeczeństwa obywatelskiego, związków zawodowych, Kościołów i bractw, która zapewni równy dostęp do środków masowego przekazu wszystkim obywatelom oraz ugrupowaniom politycznym i obywatelskim, związkom wyznaniowym, organizacjom społecznym czy zrzeszeniom obywateli, a także zagwarantuje wolny dostęp do internetu oraz wszelkiej informacji krajowej i zagranicznej za pośrednictwem wszelkich kanałów technologicznych.

- My, członkowie ruchu demokratycznego, którzy proponujemy drogę transformacji demokratycznej, domagamy się swobody przedstawienia naszych poglądów, zamiarów i propozycji w publicznych mediach finansowanych przez społeczeństwo, tak by mogło je ono swobodnie ocenić,

a także prawa do zakładania prywatnych i społecznych środków przekazu.

- Wyrażanie opinii musi zostać zdepenalizowane. W tym celu trzeba zmienić kodeks karny i inne ustawy regulujące swobodę wypowiedzi. Należy zakazać wszelkiego śledzenia, kontroli i prześladowania obywateli z powodu głoszonych przez nich opinii.

- Trzeba stworzyć publiczne miejsca oraz klimat poszanowania, aby można było demokratycznie organizować zebrania studentów, pracowników, mieszkańców, rolników i innych grup. Trzeba legalizować wszelkie ruchy obywatelskie, partie polityczne, organizacje praw człowieka i inne społeczne stowarzyszenia, jakich utworzenia zażądata legalnie obywatele. Konieczne jest zupełnie nowe prawo o stowarzyszeniach, które to zagwarantuje.

- Znieść wszelkie ograniczenia prawa obywateli do swobodnego podróżowania, takie jak „zezwole nie na wyjazd”, nie wyłączając lekarzy, artystów, przedstawicieli wolnych zawodów, zawodów technicznych i związków religijnych, oraz skasować zezwolenia na przyjazd dla Kubańczyków mieszkających za granicą. Zaprzestać konfiskat majątków tych obywateli, którzy emigrują. Zlikwidować kategorię „wyjazd na stałe” oraz zaprzestać pobierania opłat za wszelkie dokumenty podróżne w dewizach.

- Uznać prawa obywatelskie wszystkich Kubańczyków – czy to mieszkających za granicą, czy w kraju. W szczególności każdy Kubańczyk ma prawo zamieszkiwać tam, gdzie obecnie mieszka. Nikt nie może go stamtąd wysiedlić, pozbawić go własności mieszkania lub innej nieruchomości ani żądać odszkodowania z tytułu poprzedniej własności.

- Znieść wszelkie ograniczenia swobody poruszania się na terytorium kraju i osiedlania się w dowolnie wybranej prowincji oraz zaprzestać deportacji, szykan, prześladowań i upokarzania obywateli, którzy z tego prawa korzystają.

- Uchwalić nowe prawo wyborcze, które zagwarantuje suwerenność narodu, tak by wszyscy

obywatele mogli zostać kandydatami samych obywateli na urzędy wybieralne, bez pośrednictwa komisji kandydackich, a wszyscy obywatele mogli swobodnie wysuwać i demokratycznie wybierać swoich kandydatów. Utworzyć Krajową Komisję Wyborczą złożoną z przedstawicieli rządu, opozycji i społeczeństwa obywatelskiego.

- Zagwarantować darmową opiekę zdrowotną oraz edukację dla wszystkich obywateli, bez żadnych warunków politycznych i ideologicznych.

- Domagamy się wynagrodzeń i emerytur sprawiedliwych w stosunku do cen i zlikwidowania przepaści między cenami a płacami. Kubańscy są skazywani na biedę i brak szans na jej przezwyciężenie. Niskie płace, niezliczone ograniczenia, wysokie ceny i zawyżone podatki ukryte w systemie podwójnej waluty pokazują, że to naród dotuje rząd razem z jego niekompetencją i przywilejami, a nie odwrotnie. To musi zostać niezwłocznie zniesione.

- Znieść system korupcji, łapownictwa, przywilejów, nadużyć i wykorzystywania przewagi ludzi sprawujących władzę ekonomiczną lub polityczną, skończyć z wykluczeniem większości społeczeństwa żyjącego w biedzie i dezinformacji, powstrzymać poszerzanie się różnic materialnych. Rozpocząć budowanie podstaw trwałego i integralnego rozwoju. Wszelkie głębokie zmiany gospodarcze muszą się odbywać pod demokratyczną kontrolą, sprawowaną przez instytucje demokratyczne. Zasoby naturalne Kuby, praca jej obywateli, to, co naród wytworzył swym wysiłkiem i miłością do kraju w toku dziejów, nie może być prywatyzowane, zawłaszczane ani sprzedawane inwestorom bez zgody narodu. Takiej zgody społeczeństwo nie może jednak suwerennie udzielić, póki nie będzie miało koniecznej wiedzy i mechanizmów obywatelskiej kontroli. Dlatego wszelkie zasadnicze reformy ustanawiające zasady równości i sprawiedliwości ku pożytkowi wszystkich Kubańczyków i sprzyjające ich integralnemu rozwojowi, zdrowiu publicznemu, niepodległości, sprawiedliwości społecznej i podniesieniu jakości życia mogą

być wprowadzane w życie dopiero wtedy, gdy naród będzie miał prawnie zagwarantowane wszelkie prawa i swobody, będzie mógł suwerennie wyrażać opinie i decydować o gospodarczym ustroju kraju. Kuba nie może być wystawiana na przetarg, sprzedawana lub dzielona jak tort. Kuba jest domem i źródłem bogactwa wszystkich Kubańczyków.

- Trzeba zagwarantować pracownikom prawo do wolnego zatrudniania się oraz przestrzeganie ich praw. Trzeba zlikwidować firmy odnajmujące kubańską siłę roboczą przedsiębiorstwom zagranicznym i zawłaszczające większość pochodzących stąd zysków. Prawo musi zapewniać każdemu Kubańczykowi możliwość tworzenia własnych przedsiębiorstw i firm prywatnych oraz zatrudniania pracowników z poszanowaniem ich praw.

- Wzywamy wszystkie rządu, związki państw, organizacje międzynarodowe, biznesmenów, Kościoły i osobistości publiczne, by dialog, rokowania czy umowy z rządem Kuby zawierano w sposób jasny i nigdy za plecami narodu, ale za wiedzą opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, jeśli te rządy i organizacje chcą się przyczynić do pokojowych przemian i nie powiększać wykluczenia, niesprawiedliwości i innych cierpień Kubańczyków.

Będziemy zmierzać do zorganizowania plebiscytu, w którym naród swobodnie zdecyduje o koniecznych reformach.

Będziemy domagać się nowych praw i zmian obowiązującego prawa oraz wspierać wszelkie inicjatywy pokojowe zmierzające do ustanowienia demokracji, wolności, swobód obywatelskich, pojednania narodowego i suwerenności narodowej.

Będziemy żądać, by obywatele wzięli udział w tej transformacji, czyniąc użytek ze swoich praw, w drodze dialogu i poszanowania pluralizmu poglądów.

Wśród nas, którzy walczyliśmy metodami pokojowymi o demokrację na Kubie, panuje różnorodność i bogactwo idei, opinii i projektów.

Niniejszy manifest stanowi wspólną podstawę, wyraża wspólne stanowisko i determinację, by bronić prawomocnych interesów i praw narodu kubańskiego. Rządy, instytucje i społeczeństwa Ameryk, Europy i świata winny wesprzeć to wspólne stanowisko kubańskiego ruchu demokratycznego, jeśli chcą poprzeć naród kubański i uszanować jego prawo do samostanowienia. Jeśli coś nas wszystkich jednoczy, jest to miłość do Kuby i pragnienie, by wszyscy Kubańczycy mieli dostęp do wszystkich przysługujących im praw, wolności, pojednania, pokoju i prawdziwej demokracji, by naród mógł sprawować suwerenność i decydować o przemianach oraz swojej przyszłości.

Dlatego kroczymy drogą przemian pokojowych: to jest droga narodu.

My, Kubańczycy, mamy prawo do praw. Idźmy drogą narodu.

Na wyspie:

Felix Navarro Rodríguez, Laura Pollán Toledo, Martha Beatriz Roque Cabello, Héctor Fernando Maceda Gutiérrez, Felix Navarro Rodríguez, Angel Moya Acosta, Diosdado González Marrero, Guido Sigler Amaya, Elizardo Sánchez Santacruz, Juan Carlos González Leyva, Conrado Rodríguez Suárez, Raúl Luis Risco Pérez, Pedro Arguelles Morán, Felix Na-

varro Rodríguez, José Daniel Ferrer García, Manuel Cuesta Morúa, Eduardo Díaz Fleitas, Guillermo Fariñas, Ivan Hernández Carrillo, Arnaldo Ramos Lauzerique, Oswaldo José Payá Sardiñas.

Na wychodźstwie:

Regis Iglesias Ramírez, Omar Rodríguez Saludes, Antonio Díaz Sánchez, Efrén Fernández, Alexis Rodríguez, Ricardo González Alfonso, Jesús Mustafa Felipe, Leonel Grave de Peralta, Osmel Rodríguez, Juan Carlos Herrera Acosta, Ricardo Silva Gual, Arturo Suárez Ramos, José Miguel Martínez, Julio Cesar Gálvez, Raisa Mustafa, María Luisa Lebeque, Carlos Payá, Francisco de Armas, Julio Hernández, Agustín Cervantes.

Postscriptum:

Na wniosek Diosdado González Marrero wzywamy władze kubańskie, by raz na zawsze przestały się bać rozmawiać z narodem jak równy z równym.

Na wniosek Ángela Moyi Acosta: W Komisji Krajowej powinni zasiadać przedstawiciele emigracji, należy z niej wykluczyć braci Castro oraz wszystkich winnych zbrodni przeciw narodowi kubańskiemu.

Tłum. Maciej Stasiński